

ysaia et Paulo.

Habebat et adhuc etiam hoc abbas
Sirus aliquando et ysaias et pau-
lus occurrerunt sibi iuncte ad ripam
fluminis. Erant autem isti viri iusti summe
abstinentie et totius religionis. Hi perge-
bant visitaturi sanctum quendam virum nomine
Anuph. Habebat autem monasterium ad quod
ibant mansionibus tribus. Cum ergo vel-
lent transire fluvium nec esset copia transmea-
di. aiunt inter semetipsos. Petamus a domino
gratia ne impediatur nobis boni operis iter.
Et conuersi ad abbatem sirum. tu autem precipue
pete a domino. scimus enim audiri te: quia pre-
stabit tibi que petis. Et ille cohortatus eti-
am ipsos secum genua figere in oratione pro-
stravit se in faciem coram domino. Et cum im-
pleta oratione surrexissent. ecce vident appel-
li nauigium ad ripam fluminis paratum ad iter
quod acturi erant et expeditum. Hoc ascen-
dentes aduersus fluminis cursum ita velo-
citer ferri ceperunt. ut intra horam unam to-
tius itineris quod pacturi per triduum erant
conficerent spacium. Cuius applicuisset ad
terram ysaias ait. Dominus mihi ostendit
virum ad quem speramus occurrentem no-
bis. et vniuscuiusque nostrum secreta cordis
aperientem. Sed et paulus ait. Et mihi ostē-
dit dominus quod post triduum educat eum de hunc
mundo. Cum ergo iter quod ducit ad monasteri-
um de flumine incedere cepissent. progressi
que essent paululum. occurrit eis supradictus
vir ad quem visitandum pergebant. et salutans
eos ait. Benedictus deus qui vos mihi et nunc
in corpore: et ante iam ostendit in spiritu. Et tunc
cepit de vniuscuiusque eorum meritis que habe-
bant apud deum atque actibus memorare.
Tunc paulus ait. Quonia et nobis domi-
nus ostendit. quod post triduum te de hunc mundo
assumat petimus a te ut etiam de tuis nobis
virtutibus et actibus quibus domino placuisti et
narres nec verearis iactantie notam. Ab-
scessurus enim de hoc mundo ad imitatio-
nem posteris gestorum tuorum memoriam tere-
linque. Tunc ille nihil inquit magnam fecis-
se me memini. Verum custodivi. ex quo nome-

saluatoris nostri in persecutione confessus sum
ne post confessionem veritatis mendacium
de ore meo. procederet. nec per amore celestium
um terrenum aliquid amarem. sed nec gratia
domini in his defuit mihi. Nunquam enim me
fecit in aliquo egere terreno. omnem quem des-
sideraui cibum angelorum mihi deferens mi-
nisterio. Nihil a me occultauit dominus eorum
que geruntur in terris. nunquam defuit in cor-
de meo lux eius. per quam suscitatus somnum
corpis non requirerem. desiderium habens spiritus
videndi eum. Sed et angelum suum assiste-
re mihi semper fecit. edocentem me de singulis
quibusque virtutibus mundi. Lux mentis
mee nunquam extincta est. Omne quod peti
a domino sine mora consecutus sum. Om-
nitudo mihi frequenter multitudines angelorum
assistentium sibi. vidi et cetum iustorum: con-
gregatosque martirum: monachorum conuen-
tus. omniumque sanctorum. eorum dumtaxat que
opus non est aliud nisi laudare semper et be-
nedicere deum in simplicitate cordis et fidei.
Vidi e contrario sathanam et angelos eius
eternis ignibus tradi. et rursus iustos eter-
na leticia perfrui. Cum hec et multa alia his
similia per totum triduum enarrasset eis tradi-
dit spiritum. Et continuo vident ipsi ab an-
gelis suscipi eius animam. atque ad celos fer-
ri. ita ut vocem hymnorum audirent etiam ipsi
quibus una cum angelis anima eius abscedens
dominum collaudabant.

De sancto Heleno.

Huit et alius vir sanctus Helenus
nomine. hic a puero in seruitio do-
mini omni cum continentia et castissimis
institutiōibus nutritus ad summa me-
rita puenerat. Denique cum adhuc puer esset
in monasterio si necessarium fuisset ignis ut
e vicino peteret ardentem prunas vestimē-
to defererebat ille. Quod ammirantes omnes
qui aderant fratres studium animi viteque et
a cunctis meriti cupiebant. Huic quodam tpe cum solus
esset in heremo desiderium rescendi mel-
lis exortum est. et quersus vidit in saxo fontem
mellis interentem. sed intelligens inimicū
hanc esse fallaciam continuo semetipsum incre-

patis ait. **D**isce a me deceptrix et illece-
brata concupiscētia. **S**criptū est enī. **S**pi-
ritu ambulate et desideria carnis ne pfece-
ritis. et statim derelinquens etiā locū ipm
discessit et abiit in desertū. atq; ibi tanq;
p carnis pcupiscētia puniēda ieiunijs se-
metipm cepit affligere. **T**ercia autē septi-
mana ieiunij sui videt in deserto iacere di-
uerla poma diuisa. et intelligēs colos ini-
mici ait. **N**on manducabo neq; ptingā ne
fratrem meū hoc est animā meā scandalisē
Scriptum est enī. q; non in cibo solo vi-
uit hō sed i oī vbo dei. **C**ūq; et seqntē septi-
manam ieiunaret paululum in somnū de-
ductus est. **E**t ecce angelus assistit ei p vi-
sum dicens. **S**urge iam et que inueneris
tibi a posita vescere. **E**t surgēs vidit aque
fontem lenibus repletū fluentis. eiusq; ri-
pas in circūitu herbis quibusdā teneris or-
toratisq; pterta. **E**t accedens decerpe ce-
pit et edere. similiter et ex fonte poculū su-
mere. **A**ffirmabat autē se nunq; in omī vi-
ta sua tante dulcedinis aliquid et tāte sua-
uitatis hausisse. **I**nuenit autē in ipō loco
etiam speluncā quandā. intra quā aliq; diu
requieuit. **E**t cum reficiendi corpusculi tē-
pus et necessitas affuisset. per dei nibilo-
minus gratiā nihil deerat eorū que psee-
bata domino. **Q**uodam vō tempe p-
gebat ad visitādos fratres yconomos. q;
bus etiā que necessaria erāt ad refectōnem
corpis deserebat. **E**t cū in itinere eorū que
portabat onere grauares. vidit eminus o-
nagros transire p desertū: et exclamauit di-
cens. **I**n nomine dñi nostri ihū xpi veni-
at vnus ex vobis et suscipiat sarcinā meā.
Et ecce vnus ex omī grege tota cum man-
suetudine pgit ad eum. **T**unc ille pbenti se-
sponte et onus imposuit et ipē insedit. et cū
velocitate ab eo ad cellulā fratrū quo pge-
bat euectus est. **Q** **A**lio rursus tēpe
dñica die venit ad quōdam monasteriū fra-
trū. et cum vidisset eos nō agētes solēni-
tem diei causam requirit. **C**um autē dixis-
sent p eo q; p̄s biter nō adesset qui trās flu-
men maneret. ppter metū enim cocodrili
h trāsire nullus audebat. **T**ūc ille si vultis
inq; ego eā: et adducā eū ad vos. **E**t conti-

nua ad ripā flumīis pgit. **U**bi cū nomē v̄s
inuocasset: p̄sto fuit belua. et que solebat ad
esse ad pnicem hōim affuit nunc ad vehi-
culum iusti. tergo quoq; suo suscipiēs eum
cum omni metu subiecta vsq; ad p̄te ripe
vltioris euexit. **A**dijt stinuo p̄s biterū
et exorare eū cepit vt veniret ad fr̄es. **E**rat
autē indutus vilissimo et abiectissimo indu-
mēto. **S**ng q; mirat? p̄s biter. quis aut v̄n
esset vel quid libi vellet inquirat. **U**bi vero
p̄gnouit esse hōiem dei: sed eū cepit ad flu-
men. **E**t cum causaret non inueniri nauī-
gium quo trāsire possit. tūc abbas **H**elen?
nihil inquit verearis pater. ego iam nūc p̄s
bo vehiculū. **E**t exclamans voce magna ad-
esse bestia iubet. **Q**ue statim voce ei? audia-
ta affuit. ac dorsum suū ad vehendū placite
p̄buit. **P**̄tor ipē conscendēs inuitat et p̄s
biterū dicens. **A**scende: nihil formidans.
At ille visa belua exterritus retrocedere ac
refugere magis cepit. **O**mnes autē q; ad-
erant stupor ingens et metus inuasit: vidēt
tes eū cocodrillo insectū fluminis alueum
trāsmeare. **S**z vbi descendit secū p̄ter i sic-
cū educit etiā bestia vicēs ad eā. **H**eli? est
tibi mori q; tot scelerū et tot homicidiorū
inuolui reatu. **A**t illa statim cornēs expi-
rauit. **I**nterea p̄ tridū in monasterio san-
ctus **H**elenus p̄manens docebat fratres
spiritali doctrina ita vt etiā nō nullorū et-
iam cogitatōes cordis et secreta p̄silia p̄fer-
ret in mediū. et aliū q̄dem p̄deret spū for-
nicatōis v̄geri. aliū spū iracundie. aliū v̄-
ro cupiditate pecunie. non nullos autem et
iactantie ac spiritu supbie illudī. **A**lterius
vero mansuetudinis: alterius iusticie: alte-
rius etiam patientie testimoniū dabat. et
sic vtraq; ex parte aliorū vicia. aliorū etiā
virtutes animi exaggerāns. ad omnes eos
p̄uectus mirabiliter excolebat. **A**gnoscen-
tes vō singli quicq; ita agi intra semetipos
vt ille nūciauerat corde p̄pūcti emendabāt
Profectur? aut ait ad eos. **P**repate ole-
ra ad aduentū fratrū. **E**t illis p̄pantib; cō-
tinuo supuenerūt fratres quib; honorifice
susceptis ipē p̄tendit ad heremū. **P**
Rogabat vero eū quidā de fratrib; vt p̄-
mitteret ei secum esse: et de gere in heremū.

Cumq; respondisset ei graue esse negociuz et plurimi laboris obsistere temptatōibus demonū. eo contentiosius iuuenis persistebat. p̄mittens se cuncta tolerabiliter platurū tantū ut p̄beret ei copiam p̄sortij sui. Et cum p̄misisset secutus est eū ad heremū quem ille in vicina sibi spelunca habitare iubeat. Tunc demones aduolantes pec notem. primo sedis et turpibus eū cogitationibus exagitāt. post hec vero etiā violenter irruere et necare eū aggrediunt. Effugiens aut iuuenis et puolans ad cellulam sancti Heleni: quibus malis vrgeret exponit. Tunc senior cōsolatus eum paucis verbis et de virtute fidei ac patiētie cōmonens. statim reuocat ad speluncā de qua fugerat. et tanq; sulcū quendam p̄ arenā extra cellulam iuuenis digito suo ducens. p̄cepit in noie dñi ne audeant demōes statutum trāsgredi limitē. et ita verbi eius dicitur te adolescens p̄mansit de reliquo securus.

Ferebatur etiā de illo iuvene q̄ et ipse in heremo positus celestes sepe p̄cepisset cibos. et fratribus ad se venientibus cū nihil habuisset qd̄ apponeret affuisse quendam adulescentē: panes ei et q̄ erant necessaria deferentem. ea q; cū ante speluncā eius depositisset ultra nulq; cōparuisse. dixisse deo euz ad fratres. **B**ēdicamus dñm qui p̄parauit nobis mensam in deserto. **H**ec et alia plurima de sanctorū patrū vita et conuersationibus enarrās nobis pater Copres. et cum omni affectu instrues. post edificationis sermonē introducit nos in ortū: ostendens nobis arbores palmarū aliorūq; pomorum quas ipse plantauerat et dicebat. **H**ec me in heremo plantare rusticanozū fides ammonuit. **U**t enim vidi eos tantā fidem habere. ut arenā sub nris vestigijs colligentes p̄ agros suos spargerēt. et terram sterilē ad totius fecunditatis verterēt vbertatem. pudor inquam est si nos inferiores his inueniamur in fide. quozū fides p̄ nos consignata est deo.

De sancto Helya.

Vidimus et alium senem venera-

bilem **H**elyam nomine in finibus ciuitatis Anthinoo: que est metropolis Thebaydis. centum fere iam et decem ut dicebat annozū. super quem dicebant q̄ vere spiritus Helye in eo requieuisset. **M**ulta enim de eo et magnifica ferebantur. **S**eptuaginta namq; annos in solitudine vastissima eū transegisse phibeant. cuius deserti horrorem terroremq; nullus sermo digne poterit exponere. **I**llic ergo sedebat senior. tota hac etate humane habitatōis nesciens loca. **S**emita autē erat angusta et scruposa que ad eū ducebat. que vix inueniri a p̄meantibus posset. **L**ocus vero ipse in quo sedebat spelunca erat terribilis quedā. et intuitibus plurimū horrois incutiēs. **I**pe autem trementibus iam mēbris p̄ matura quatiēbatur etate. **I**ncessabiliter faciebat si gna p̄ singulos dies. et euntes ad se quacūq; incōmoditate cōstrictos omnimodis resoluebat. **C**uncti vero patres confirmabāt q̄ nullus omnino meminisset quādo hic secessisset ad heremuz. **C**ibus ei erat panis exiguus et paucissime oliue vsq; ad vltimā senectutē. **N**ā in iuuetute sua septimanas frequenter ieiunasse phibeat.

De sancto Dithirioe

Posterea redeuntes ex Thebayde vidimus montē quēdam p̄ruptum fluuio imminentē elatōe minacisari aspectu etiā ipso terribilē. in quo erant p̄ ipsa p̄cipicia spelunce difficiles accessus. **I**n his monachozū plurimi p̄manebant. q̄rum pater erat nomie Dithirion. **H**ic ex discipulis beati Anthoni fuit. et post illius obitum cū sancto habitauerat Ammonē. **P**ost huius q̄z abscessum in B se p̄stituerat monte. **S**ed et tanta in eo erat virtutis copia: tanta grā sanitatū et potestas aduersum demones. ut duozū merito sumozū virozū solus hereditatē p̄secutus dupliciter videretur. **H**ic ergo multis monitis nos edificans. multaq; doctrina instrues. p̄cipue tñ de discretōe spiritū nos docebat. dicens esse quosdā demōes q̄ certis quibus vicij obsequuntur. **Q**uicq; cum affectus